

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Bestemmelsen vedrører definitionen af nukleart anlæg og andre relevante anlæg. Bestemmelsen gennemfører artikel 1, litra a, nr. ii, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen. I ændringsprotokollen til Pariskonventionen ændres konventionen således, at der ved nukleart anlæg også skal forstås *anlæg til slutdeponering af nuklear substans samt reaktorer, fabrikker eller anlæg, der er under afvikling (dekommissionering)*.

For så vidt angår anlæg til slutdeponering er der ikke tale om en indholdsmæssig ændring af konventionen, idet sådanne anlæg allerede blev anset for omfattet af Pariskonventionen ved beslutning af 11. april 1984 (NE/M(84)1) truffet af Styringskomiteen vedrørende nuklear energi.

Anlæg, der er under dekommissionering, er ligeledes i dag omfattet af Pariskonventionen. Dette følger af beslutning af 28. april 1987 (NE/M(87)1) truffet af Styringskomiteen vedrørende nuklear energi. Det følger endvidere af beslutning af 20. april 1990 (NE/M(90)1) truffet af Styringskomiteen vedrørende nuklear energi, at en kontraherende stat under visse betingelser kan undlade at anvende Pariskonventionen på et nukleart anlæg, der er under dekommissionering. Betingelserne fremgår af et bilag til beslutningen. Derudover kan den kontraherende part selv have fastsat visse krav.

Til nr. 2

I bestemmelsen fastlægges de radioaktive egenskaber, som den nukleare skade skal være forårsaget af for at kunne anses for nuklear skade, der er omfattet af loven. Bestemmelsen gennemfører artikel 1, litra a, nr. vii, sidste afsnit, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen.

Det fremgår af bemærkningerne til Pariskonventionen, at en »nuklear ulykke« er defineret som en eller flere hændelser med samme oprindelse, som forårsager nuklear skade. Som eksempler på hændelser, der vil være omfattet af konventionen, nævnes et ukontrolleret udslip af radioaktiv stråling over en vis periode, som forårsager nuklear skade, hvis udslippet skyldes et enkelt fænomen, selv om der har været en afbrydelse af den radioaktive stråling. Derudover vil konventionen også omfatte radioaktive udslip, som forårsager nuklear skade, selv om udslippet sker i forbindelse med den daglige drift af nukleare anlæg eller

med sædvanlig transport af nuklear substans. Dette gælder også, selv om nationale forskrifter om grænser for radioaktivt udslip er overholdt.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse fastlægger indholdet af begreberne *Pariskonventionen, Tillægskonventionen, Wienkonventionen og Fællesprotokollen*.

Samtidig foreslås bestemmelsen i § 1, litra m, om definitionen af særlige trækningsrettigheder (SDR) ophævet. Det skyldes, at beløbsangivelserne fremover vil være i euro, som ikke kræver en nærmere definition. Bestemmelsen i § 1, litra m, indeholder derudover en regel om tidspunktet for omregning til dansk mønt. Denne del af bestemmelsen foreslås videreført i lovens § 36 c. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29.

Til nr. 4

I bestemmelsen fastlægges, under hvilke betingelser en skadelidte, der har været udsat for nuklear skade, som er en følge af en nuklear ulykke, kan kræve erstatning efter loven. Bestemmelsen gennemfører artikel 2 i ændringsprotokollen til Pariskonventionen og artikel 4, litra a og b, i Pariskonventionen.

Der henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 5, stk. 1

Efter den gældende artikel 2 i Pariskonventionen finder konventionen ikke anvendelse på nukleare ulykker indtruffet på en ikkekontraherende stats område eller på skade indtrådt i en sådan stat, medmindre andet følger af loven i det land, hvor anlægsindehaveren har hjemsted. Det følger af atomskadeerstatningslovens § 5, at loven finder anvendelse på skader indtrådt i en ikkekonventionsstat, såfremt skaden er forvoldt ved en nuklear ulykke indtruffet i Danmark. Danmark har således givet loven et bredere anvendelsesområde, end Pariskonventionen kræver.

Det foreslås, at § 5 ændres i overensstemmelse med artikel 2, litra a, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen. Det afgørende for, om der herefter vil kunne kræves erstatning i medfør af atomskadeerstatningsloven, er, om skaden er indtrådt på et af de steder, der er nævnt i bestemmelsen. Lovens geografiske anvendelsesområde vil herefter være delt op i fire sagskategorier. Det drejer sig om skade indtrådt i lande, der har tiltrådt Pariskonventionen, skade opstået i lande, der har tiltrådt Wienkonventionen og Fællesprotokollen (til Wien- og Pariskonventionen), skade indtrådt i lande, der ikke har nukleare anlæg, og endelig skade indtrådt i lande, som har national lovgivning